

0019

R. 1923

RSIAŻNICA
Ministerstwa Sprawiedliwości
0019

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 17.

1 września 1923.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

54. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1923 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łucku. 466

OKÓLNIKI:

- Okólnik № 737/G. S./23 w przedmiocie nadsyłania wykazów asygnowanych wydatków. 467
- Okólnik № 738/IV. P. W./23 w sprawie stosowania ulgowej kalkulacji robocizny więźniów przewidzianej okólnikiem № 691/IV. P. W./23 i do instytucji sądowych oraz domów administracyjnych 467
- Okólnik № 740/G. S./23 w sprawie wyrównania uposażenia w sierpniu 1923 r. 467
- Okólnik № 741/G. S./23 w sprawie ustalenia stopy procentowej podatku od uposażeń służbowych 468
- Okólnik № 742/G. S./23 w przedmiocie zwaloryzowania świadczeń, Skarbu Państwa w stosunku do dostawców i odbiorców, oraz w sprawie zakupów 470
- Okólnik № 743/Red./23 w przedmiocie nadsyłania obwieszczeń publicznych, ogłaszanych w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości 471
- Okólnik № 747/I. U./23 w przedmiocie periodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości. 472

PISMA OKÓLNE:	Str.
Pismo okólne № 569/I. U./23 w przedmiocie rejestracji wierzytelności hipotecznych Skarbu Państwa	472
Pismo okólne № 572/III. N./23 w sprawie udzielania wyjaśnień Nadzwyczajnemu Komisarzowi Oszczędnościowemu	473
Pismo okólne № 573/G. S./23 w sprawie podań, wnoszonych przez zrzeszenia mające za cel wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną	473
Pismo okólne № 574/G. S./23 w sprawie zasiłków wojskowych dla rodzin pracowników państwowych instytucji, zakładów i przedsiębiorstw.	474
RUCH SŁUŻBOWY	475
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	479
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	480
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	480

54.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1923 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łucku.

Na zasadzie art. 1 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wschodnie i na Ziemię Wileńską dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. U. R. P. № 60 poz. 438), zarządza się co następuje:

§ 1. W okręgu sądu okręgowego w Łucku ustala się 17 stanowisk obrońców, a mianowicie:
po jednym stanowisku: w Kołkach, Łucku, Ratnie, Rożyszczach, Szacku i Włodzimierzu;
po dwa stanowiska: w Horochowie, Kamieniu Koszyrskim, Lubomlu i Porycku;
trzy stanowiska w Kowlu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

OKÓLNIK № 737/G. S./23

w przedmiocie

nadsyłania wykazów asygnowanych wydatków.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Wyjaśniając okólnik № 707/G. S./23 z dn. 12 czerwca 1923 r. oznajmiam, że nadsyłać się mające wykazy mają zawierać miesięczne sumy asygnowanych wydatków odnośnie każdej pozycji budżetowej bez wyszczególnienia pojedynczych asygnowanych sum.

Jednocześnie zaznaczam, że powyższe wykazy mają być nadsyłane bezwarunkowo w oznaczonym terminie — 5 każdego miesiąca pod osobistą odpowiedzialnością kierowników władz asygnujących.

Warszawa, dnia 16 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 738/IV. P. W./23

w sprawie

stosowania ulgowej kalkulacji robocizny więźniów przewidzianej okólnikiem № 691/IV. P. W./23, i do instytucji sądowych oraz domów administracyjnych.

Do wszystkich PP. Naczelników więzień, oraz do wiadomości PP. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie i PP. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie, Wilnie i Katowicach.

Uzupełniając okólnik № 691/IV. P. W./23 z dnia 14 kwietnia r. b. L. IV. P. W./7254/127, Ministerstwo Sprawiedliwości poleca przewidzianą w punkcie E, przykład II gi przytoczonego okólnika, ulgową kalkulację robocizny więźniów przy robotach i posługach dla personelu więziennego, urzędników Departamentu Więziennego Ministerstwa oraz dla osób wykonywujących nadzór penitencjarny stosować także i do wszystkich instytucji sądowych oraz Domów Administracyjnych.

Warszawa, dnia 17 sierpnia 1923 r.

Za Ministra:

Dyrektor Departamentu

w z. *Warmński*

OKÓLNIK № 740/G. S./23

w sprawie

wyrównania uposażenia w sierpniu 1923 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Rada Ministrów uchwaliła w dniu 18 sierpnia r. b. co następuje:

1) W związku z ustaleniem przez Komisję do badania wzrostu kosztów utrzymania wzrostu tychże kosztów w ciągu dwu pierwszych tygodni sierpnia

nia b. r. w stosunku do poprzednich dwu tygodni na 32.25% zarządza się bezzwłoczną wypłatę cywilnym pracownikom państwowym wyrównanie uposażenia w wysokości 32% sumy złożonej z uposażenia miesięcznego przyznanego w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 6 lipca b. r. na dzień 1 sierpnia b. r. oraz z wyrównania uposażenia przyznanego uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia b. r. (w wysokości 58% uposażenia z dnia 1 sierpnia b. r.).

2) Bezzwłoczna wypłata powyższego wyrównania dotyczy także tych państwowych pracowników kontraktowych, którzy pobierają wynagrodzenie umowne zdołu w myśl okólnika Prezydium Rady Ministrów z dnia 8 marca b. r. L. 22230/23.

3) Uchwała Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia b. r. w części dotyczącej uposażenia przyznanego na dzień 1 września b. r. ulega zmianie o tyle, że w dniu 1 września b. r. należy wypłacić osobom wymienionym w pierwszym ustępie niniejszej uchwały tytułem uposażenia służbowego oprócz uposażenia przyznanego uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 lipca b. r. na dzień 1 sierpnia b. r. zwiększonego o 58% tegoż uposażenia także wyrównanie unormowane niniejszą uchwałą (punkt 1).

4) Z uwagi na znaczne utrudnienia administracyjne i koszty spowodowane kilkakrotną wypłatą wyrównania w ciągu miesiąca będzie na przyszłość wypłata wyrównania następować raz w miesiącu w terminie, który każdorazowo ustali Rada Ministrów.

Wydatek skuteczny w związku z powyższym zarządzeniem należy zarachować na poczet preliminarza budżetowego na rok 1923 na § 1 poz. 1b i poz. 2b w budżecie właściwego resortu.

Odnosnie do potrącenia podatku dochodowego ma zastosowanie okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 17 sierpnia 1923 r. L. D. P. 8027/II/23.

Zaznacza się w końcu, że punkt II uchwały Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia po myśli którego bezzwłoczna wypłata 32% wyrównania dotyczy także tych pracowników kontraktowych, którzy pobierają wynagrodzenie umowne zdołu, nie uchyla ważności tego postanowienia odnośnych umów służbowych, po myśli którego wypłata wynagrodzenia umownego winna nastąpić zdołu (okólnik Prezydium Rady Ministrów z dnia 8 marca b. r. L. 22230/23).

Podając powyższą uchwałę do wiadomości proszę o wydanie stosownych zarządzeń co do bezzwłocznej wypłaty przyznanego wyrównania.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNİK № 741/G. S./23

w sprawie

ustalenia stopy procentowej podatku od uposażeń służbowych.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Ministerstwo Skarbu nadesłało odpis następującego swojego okólnika z dnia 17 sierpnia 1923 r. L. D. P. 8027/II/23:

„Ministerstwo Skarbu zarządza, aby celem dokonania potrąceń podatku dochodowego przy wypłacie uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę łącznie z dodatkiem drożyznianym poczynając

od 1 września do końca roku 1923 ustalono stopę procentową podatku w ten sposób, że w stosunku rocznym oblicza się tylko tę wysokość uposażenia, która przypadła do wypłaty w dniu 1 sierpnia b. r., względnie o ile chodzi o pracowników pobierających wynagrodzenia zdołu w dniu 31 lipca b. r., pozostałą zaś wysokość przyjmowano jako wynagrodzenie jednorazowe.

Ewentualny procentowy dodatek drożyzniany, wypłacany oddzielnie w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty poborów, należy traktować jako wynagrodzenie samoistne, od którego należy potrącać podatek według stopy procentowej, przypadającej od tego wynagrodzenia samoistnego, obliczonego w stosunku rocznym. Zasada ta ma zastosowanie również przy obliczaniu podatku w razie wypłat dodatków drożyznianych, w ciągu miesiąca sierpnia r. b.

Przykłady:

1) Pracownikowi, którego perjodyczne wynagrodzenie miesięczne wypłacane w dniu 1 sierpnia b. r., wynosiło 2.000.000 mk., wypłaca się według tejże kategorii płacy w dniu 1 września b. r. wynagrodzenie miesięczne w wysokości 3.000.000 mk.

Ustalenie stopy procentowej.

Perjodyczne wynagrodzenie miesięczne według wymiaru z miesiąca sierpnia w wysokości 2.000.000 mk., obliczone w stosunku rocznym, wynosi	24.000.000 mk.
pozostaje jako wynagrodzenie jednorazowe	1.000.000 „

Razem 25.000.000 mk.

Stopa procentowa rocznego dochodu 25.000.000 mk. według skali obowiązującej w trzecim kwartale 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 482) wynosi 1,4%, wobec tego potrąca się przy wypłacie wspomnianych 3.000.000 mk. 42.000 mk.

Temu samemu pracownikowi wypłaca się w dniu 15 września samoistny dodatek drożyzniany w wysokości 2.000.000 mk., od którego to wynagrodzenia, obliczonego w stosunku rocznym (24.000.000 mk.) stopa procentowa wynosi 1,4%, — czyli służbodawca winien potrącić od tego wynagrodzenia dodatkowego podatek 28.000 mk.

2) Pracownikowi, który zajmuje stopień służbowy wyższy od zajmowanego w dniu 1 sierpnia b. r. wypłaca się w dniu 1 września b. r. wynagrodzenie miesięczne w wysokości 4.000.000 mk.

Ustalenie stopy procentowej.

W stopniu służbowym, według którego wypłaca się wynagrodzenie miesięczne w wysokości 4.000.000 mk. wynagrodzenie miesięczne wypłacane w dniu 1 sierpnia b. r. wyrażało się w wysokości 2.500.000 mk., które obliczone w stosunku rocznym wynosi	30.000.000 mk.
Różnica między 4.000.000 mk. a 2.500.000 mk. stanowi wynagrodzenie jednorazowe w kwocie	1.500.000 mk.

Razem 31.500.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 31.500.000 mk. według skali obowiązującej w trzecim kwartale 1923 r. wynosi 1,7%, przeto przy wypłacie wspomnianych 4.000.000 mk. potrąca się podatek w kwocie 68.000 mk.

W wypadku, gdy temuż pracownikowi w ciągu miesiąca września wypłać się dalsze wynagrodzenie tytułem samoistnego dodatku drożyznianego — należy celem obliczenia stopy procentowej podatku postąpić w sposób, jak podane w przykładzie ad 1).

3) Pracownikowi najemnemu, którego wynagrodzenie tygodniowe płatne zdołu wypłacane w dniu 31 lipca b. r. wynosiło 500.000 mk. z powodu doliczenia dodatku drożyznianego wypłać się w dniu 31 sierpnia b. r. wynagrodzenie tygodniowe w wysokości 1.000.000 mk.

Ustalenie stopy procentowej.

Perjodyczne wynagrodzenie tygodniowe według wymiaru z dnia 31 lipca b. r. w wysokości 500.000 mk., obliczone w stosunku rocznym (500.000 × 52), wynosi	25.000.000 mk.
pozostaje, jako wynagrodzenie jednorazowe	500.000 "
Razem	25.500.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 25.500.000 mk. według skali obowiązującej w trzecim kwartale 1923 r. wynosi 1,7‰, wobec tego potrąca się przy wypłacie wynagrodzenia 1.000.000 mk. podatek w kwocie 17.000 mk."

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 742/G. S./23

w przedmiocie

zwaloryzowania świadczeń Skarbu Państwa w stosunku do dostawców i odbiorców, oraz w sprawie zakupów.

Do wszystkich władz i urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Podaję do wiadomości i zastosowania uchwałę Komitetu Ekonomicznego Ministrów, powziętą na 183 posiedzeniu w dniu 9 sierpnia 1923 r.:

„1) Wszelkie instytucje państwowe zobowiązują się do udzielania dostawcom zaliczek jedynie pod warunkiem, że udzielona zaliczka skompensovana będzie w całości wartością towaru, względnie świadczenia, mierzoną według ceny dnia, w którym wypłacono zaliczkę. Jeżeli ze strony instytucji państwowej następuje otwarcie kredytu przez wydanie towaru lub dokonanie świadczenia bez równoczesnej zapłaty, to uiszczenie długu ma nastąpić według ceny, jaką ten towar względnie świadczenie posiada w dniu wpływu długu do kasy skarbowej”.

Postanowienia tego ustępu (t. j. I-go ustępu) nie odnoszą się do instytucji, które z ramienia Nadzw. Komisarza Zwalcz. Droż. prowadzą akcję dostaw zboża i przetworów dla miast i spółdzielni spożywców. Co do zasad gospodarki tych instytucji nastąpi porozumienie pomiędzy Ministrem Skarbu, a Ministrem Spraw Wewnętrznych.

2) Wszelkie instytucje państwowe obowiązane są zakupywać potrzebne im towary przede wszystkim w odpowiednich przedsiębiorstwach państwowych, przyczem, o ile to jest możliwym, wyrównanie rachunku po-

winno nastąpić według zasad powyższych i drogą przelewu rachunku, bez zbytecznego uruchomienia gotówki.

3) Posiadanie rachunku bieżącego w bankach prywatnych nie może przekraczać 100 milionów marek i podnoszenie rachunków do wyższej granicy może nastąpić tylko za zgodą pisemną Ministerstwa Skarbu.

Rachunki bieżące instytucji państwowych otwarte w bankach prywatnych bez zgody Ministerstwa Skarbu mają być zlikwidowane w terminie 2-tygodniowym, od dnia zawiadomienia.

Zarządzenia powyższe (I. II. III.) wchodzą natychmiast w życie, a winni niewykonania ich decydujący urzędnicy mają być pociągnięci do odpowiedzialności, a to w miarę okoliczności, aż do wydalenia ich ze służby państwowej”.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 743/Red./23

w przedmiocie

nadsyłania obwieszczeń publicznych, ogłaszanych w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do wszystkich sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości, okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ponieważ sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości dotychczas nie stosują się ściśle do Okólnika № 601/Red./22 (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości) przeto raz jeszcze najusilniej polecam Panom Prezesom zwrócenie uwagi podwładnym im urzędom do najściślejszego przestrzegania wyżej wymienionego Okólnika, treści następującej:

„Wobec tego, że nadsyłane przez sądy, wydziały hipoteczne, komorników i notariuszy w celu ogłoszenia w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości, obwieszczenia publiczne pisane są niewyraźnie, a często nieczytelnie, co powoduje konieczność umieszczania sprostowań, polecam Panom Prezesom wydanie podległym im urzędom zarządzenia, aby obwieszczenia, przesyłane do Redakcji, pisane były jasno, zwięźle i czytelnym charakterem pisma, lub o ile to możliwe — na maszynie.

Sprostowania będą umieszczane na koszt urzędu, przesyłającego obwieszczenia.

Dodatek zawierający obwieszczenia wychodzi 2 razy w tygodniu w środy i soboty, obwieszczenia przeto z terminem obowiązującym winny być nadsyłane do Redakcji na 10 dni przedtem, — przy jednoczesnym wpłaceniu należności do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto 30133. Obecnie obowiązujące ceny za różne typy obwieszczeń wydrukowane są: w Dzienniku Urzędowym z dnia 1 sierpnia r. b. № 15 i na pierwszej stronie Dodatku do Dziennika Urzędowego №№ 62—67 z r. b.

W razie niestosowania się sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości do tego Okólnika, wszelka w sprawie zmiany terminów, oraz uregulowania należności korespondencja, prowadzona będzie na koszt odnośnego urzędu”.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 747/I. U./23**w przedmiocie****perjodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości.****Do wszystkich sądów rejestrowych.**

Przy opracowaniu statystyki spółdzielczości w Polsce według kart indywidualnych (wzór II A) nadsyłanych przez sądy w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 kwietnia 1923 r. (Dz. U. M. S. № 8 poz. 24 z dnia 15/IV 1923 r.) Główny Urząd Statystyczny skonstatował, iż niektóre spółdzielnie, które powstały przed wprowadzeniem w życie ustawy o spółdzielniach z dnia 29/X 1920 r. (Dz. U. R. P. № 111 poz. 733), jako stowarzyszenia (Spółki) zarobkowo-gospodarcze (stowarzyszenia uznane za handlowe), obecnie, to jest w 1922 r. i 1923 r. przystosowując swe statuty do wymagań ustawy o spółdzielniach, zostały ponownie zarejestrowane, jako instytucje nowe i figurują w kartach indywidualnych (wzór II A) za 1922 i 1923 r.

Wobec tego statystyka za rok 1922 i 1923 obejmowałaby pomiędzy nowopowstałymi spółdzielniami także i spółdzielnie dawne, które znajdują się już w sumarycznym zestawieniu według stanu z dnia 31/XII 1921 r., byłaby zatem wręcz fałszywa i nie odpowiadałaby ilości faktycznie w danym roku założonych spółdzielni.

Ponadto w b. dz. rosyjskiej wobec niedawnego wprowadzenia rejestru handlowego wiele spółdzielni, powstałych przedtem lub — jak spółdzielnie spożywcze — zarejestrowanych nie przez sądy, lecz przez władze administracyjne, rejestruje się dopiero teraz. Stąd statystyka spółdzielni za rok 1922 i następne lata byłaby statystyką wpisów do rejestru, a nie statystyką nowopowstałych spółdzielni, o co właśnie musi chodzić Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

W porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym zarządzam w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 1923 r. (Dz. U. № 8 poz. 24), by sądy rejestrowe przy wypełnianiu kart indywidualnych według wzoru II A dla tych spółdzielni, które wpisano do rejestru spółdzielni na skutek przystosowania statutu do wymagań ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. zaznaczały w punkcie 2 wzoru oprócz daty wciągnięcia do rejestru również i datę powstania tejże spółdzielni t. j. jej pierwszego wpisu do rejestru stowarzyszeń (spółek) zarobkowo-gospodarczych (stowarzyszeń uznanych za handlowe) oraz numer pozycji tegoż rejestru, a w b. dzielnicy rosyjskiej dla spółdzielni istniejących już oddawna, wpisanych zaś do rejestru po raz pierwszy, rok ich założenia.

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

*St. Nowodworski***PISMO OKÓLNE № 569/I. U./23****w przedmiocie****rejestracji wierzytelności hipotecznych Skarbu Państwa.****Do wszystkich wydziałów hipotecznych i urzędów ksiąg gruntowych w Państwie oraz do pp. starszych notariuszów na Ziemiach Wschodnich.**

Ministerstwo Skarbu zamierza za pośrednictwem skarbowych urzędów podatków i opłat dokonać rejestracji wszelkich hipotecznie zabezpieczonych wierzytelności Skarbu Państwa. Wskutek pisma Ministerstwa Skarbu w tym

przedmiocie polecam wszystkim wydziałom hipotecznym i urzędowi ksiąg gruntowych jako też pp. starszym notariuszom na obszarze Ziemi Wschodnich, ażeby delegatom urzędów skarbowych w granicach obowiązujących przepisów ułatwiali ile możności przeglądanie ksiąg hipotecznych (wieczystych, gruntowych i t. p.) oraz przynależnych rejestrów i aktów celem dokonania wyżej omówionej rejestracji wierzytelności hipotecznych Skarbu Państwa.

Warszawa, dnia 9 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

*St. Nowodworski***PISMO OKÓLNE № 572/III. N./23****w sprawie****udzielania wyjaśnień Nadzwyczajnemu Komisarzowi Oszczędnościowemu.****Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.**

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 marca 1923 r. o ustanowieniu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego M. P. № 75 ex 1923 — proszę aby wszystkie władze i urzędy wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa przyjmowały bez zwłoki, przed innymi interesantami Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego i na Jego żądanie udzielały Mu wszelkich wyjaśnień.

Równocześnie zwracam uwagę na postanowienia § 2 na wstępie polewanego rozporządzenia odnośnie do przysługującego Nadzwyczajnemu Komisarzowi Oszczędnościowemu prawa powoływania rzeczoznawców z grona urzędników państwowych.

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

*St. Nowodworski***PISMO OKÓLNE № 573/G. S./23****w sprawie****podaj, wnoszonych przez zrzeczenia mające za cel wyłącznie działalność dobroczynną albo uaukową, oświatową, kulturalną lub religijną.****Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.**

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, iż zrzeczenia, dla których w § 7, punkcie 4, „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadczeń urzędowych”, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24/IV 1923 r. (Dz. U. № 44 poz. 298), przewidziane jest osobiste uwolnienie od opłat stemplowych, przypadających od podań i załączników, wnoszonych do urzędów państwowych, wykorzystują wymieniony przepis

* w ten sposób, iż wnoszą do urzędów państwowych—w załatwieniu ustnych lub pisemnych próśb poszczególnych swoich członków — w ich zastępstwie i w ich ściśle osobistych sprawach, nieostemplowane podania. Urzędy państwowe zaś nie żądają od właściwego petenta przedłożenia oddzielnego podania, lecz podanie, wniesione przez zrzeczenie, traktują tak, jakby było wniesione bezpośrednio przez zainteresowanego, przez co umożliwiają temu ostatniemu uchylene się od ciężącego na nim obowiązku uiszczenia należnej opłaty stempłowej. Zdarza się to w szczególności przy podaniach, podlegających wysokim stawkom stempłowym.

Zasadniczym motywem, powodującym zrzeczenia do wnoszenia tego rodzaju podań zastępczych, ma być ubóstwo członków zrzeczenia, którzy rzekomo nie mogą uiszczać obowiązujących obecnie wysokich opłat stempłowych od pewnych kategorii podań. Motyw ten jednak jest nieuzasadniony, gdyż § 7 punkt 5 cyt. „Przepisów przewiduje uwolnienie od opłat stempłowych podań, wniesionych przez osoby, które dołączają do podania świadectwo ubóstwa.

Celem zapobieżenia na przyszłość uszczuplania dochodów skarbowych w sposób wyżej określony, Ministerstwo Sprawiedliwości zarządza na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 8 sierpnia 1923 r. 3377 Dep. Opł. W. 2., aby omawiane „podania zastępcze”, o ile niezaopatrzone są przepisany stemplem, lub do których nie dołączono świadectw ubóstwa osób zainteresowanych, były traktowane jako podania zrzeczenia, uprawnionego jedynie do popierania próśby swego członka i aby władze żądały od tego ostatniego złożenia oddzielnego należycie ostemplowanego podania.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 574/G. S./23

w sprawie

zasiłków wojskowych dla rodzin pracowników państwowych instytucji, zakładów i przedsiębiorstw.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadesłało odpis swego pisma okólnego z dnia 26 maja 1923 r. № A. W. 1141/23 w przedmiocie wskazówek, dotyczących rozpatrywania zgłoszeń zasiłkowych rodzin pracowników i robotników instytucji państwowych treści następującej:

„Do wszystkich P. P. Wojewodów (Śląsk), P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Rodzinom pracowników zajętych w państwowych instytucjach (urzędach, zakładach, przedsiębiorstwach i t. p.), których stosunek służbowy oparty jest na prywatno-prawnej umowie o pracę (kontrakcie pisemnym lub ustnym), przysługuje prawo do zasiłku na tych samych zasadach, jak rodzinom pracowników instytucji prywatnych lub samorządowych.

Zgłoszenia odnośnie rozpatrują również urzędy gminne (magistraty) w trybie ustalonym w ustawie z 23/III 1923 r. (Dz. U. № 37, p. 246) i rozporządzeniu wykonawczym z 10/IV 1923 r. (Dz. U. № 40, p. 280).

Jeżeli pracownikom tym przysługuje charakter pracowników, względnie robotników stałych w rozumieniu § 2 rozp. Rady Ministrów z 10/IV 1923 r.

(Dz. U. № 40, poz. 276), obowiązek wypłaty zasiłku ciąży na Państwie, jako pracodawcy, a spełniać go ma kierownictwo odnośnej instytucji, względnie ten organ, który skutecznie normalnie wypłaty wynagrodzenia danemu pracownikowi; we wszystkich innych wypadkach zasiłek wypłacać ma urząd gminny z udzielonych mu na ten cel funduszy państwowych (§ 35—39 rozp. wyk. z 10/IV 1923 r.).

Ponieważ nie jest wykluczonem, że pomiędzy wniesionymi zgłoszeniami zasiłkowymi znajdują się zgłoszenia, dotyczące pracowników i robotników państwowych, będących funkcjonariuszami państwowymi i co zatem idzie uprawnionych w myśl art. 6 ustawy z 11. VII. 1919 r. (Dz. U. № 59, p. 357), przeto urzędy gminne (magistraty), które przyjęły odnośne zgłoszenia zasiłku, obowiązane są przed wydaniem orzeczenia stwierdzić, czy powołany do ćwiczeń nie pobiera (sam, wzgl. jego rodzina) od swej władzy służbowej swego uposażenia wzgl. wynagrodzenia ewent. jakiej jego części. W tym celu należy żądać od strony zgłaszającej prawo do zasiłku odpowiedniego poświadczenia odnośnej instytucji państwowej, stwierdzającego, czy powołany do ćwiczeń pracownik nie pobiera za ten okres swego uposażenia, lub wynagrodzenia.

O ile by strona zgłaszająca prawo do zasiłku nie była w możności poświadczenia takiego dostarczyć, winny urzędy gminne (magistraty) z urzędu przeprowadzić z odnośną władzą państwową (instytucją) korespondencję, celem wyjaśnienia tego szczegółu.

O tym zawiadaniom wszystkie podwładne mi władze i urzędy, polecając im, aby w poświadczeniach, o których powyżej mowa, zamieszczały wszystkie potrzebne dane, a w szczególności, w jakiej wysokości oraz w jakiej części dotyczący funkcjonariusz sam względnie jego rodzina pobiera wynagrodzenie lub uposażenie od swej władzy służbowej.

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: A) W Zarządzie Centralnym: Bronisław Koczyk, rewizor rachuby przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu — zastępcą naczelnika rachuby w Ministerstwie Sprawiedliwości w VII st. sł., dnia 30 czerwca 1923 r.; Zygmunt Nagórski — członkiem Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej, dnia 9 lipca 1923 r.; Klemens Goryc, rejestrator przy sądzie okręgowym w Toruniu — starszym kancelistą w Ministerstwie Sprawiedliwości w X st. sł. dnia 24 lipca 1923 r.

Zwolniony: Józef Pośpieszyński, pomocnik referenta w Ministerstwie Sprawiedliwości, wskutek przejścia do Wielkopolskiej Izby Skarbowej od dnia 31 lipca 1923 r.

Mianowani: B) W Sądownictwie: Stanisław Śliwiński, kontraktowy konsultent prawny w Ministerstwie Sprawiedliwości — sędzią Sądu Najwyższego, dnia 3 lipca 1923 r.; Maksymilian Maliński, notariusz w okręgu sądu okręgowego w Wilnie — sędzią sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 3 lipca 1923 r.; Karol Kozierowski, wiceprezes sądu okręgowego w Łodzi — prezesem sądu okręgowego w Kielcach, dnia 3 lipca 1923 r.; Stanisław Beeli, sędzia śledczy sądu okręgowego w Mławie — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 3 lipca 1923 r.; Witold Jan Popławski, podprokurator przy sądzie okręgowym we Włocławku — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 3 lipca 1923 r.; Aleksander

Świątkowski, Jan Siemaszko, Władysław Posemkiewicz i Jan Marjan Rykaczewski, sędziowie śledczy sądu okręgowego w Warszawie i Stefan Ożarowski, podprokurator przy tymże sądzie okręgowym — sędziami sądu okręgowego w Warszawie, dnia 3 lipca 1923 r.; Narcyz Soltan, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łomży — sędzią sądu okręgowego w Warszawie, dnia 3 lipca 1923 r.; Zdzisław Wysocki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Płocku — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 3 lipca 1923 r.; Władysław Antoni Wojtkiewicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi z siedzibą w Łodzi, dnia 3 lipca 1923 r.; Władysław Budkiewicz, b. sędzia śledczy w Słonimie — sędzią śledczym III rew. pow. Grodzieńskiego z siedzibą w Grodnie, dnia 7 lipca 1923 r.; Wiktor Bogdanow, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Wilnie — sędzią śledczym III rew. pow. Dziśnieńskiego w okręgu sądu okręgowego w Wilnie z siedzibą w Drui, dnia 10 lipca 1923 r.; Bronisław Ksawery Zaborski — sędzią śledczym I rew. m. Lublina, dnia 13 lipca 1923 r.; Stefan Cisto, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu z siedzibą w Tomaszowie, dnia 17 lipca 1923 r.; Franciszek Zawistowski, st. referent Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej — sędzią pokoju XVIII okr. m. st. Warszawy, dnia 17 lipca 1923 r.; Bronisław Owczarek, aplikant — zastępca sędziego śledczego przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — sędzią pokoju nadliczbowym w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 17 lipca 1923 r.; Dr. Zygmunt Rudolf Wawrosz — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Mławie, dnia 3 lipca 1923 r.; Mieczysław Litauer, Tomasz Młynarski, Stefan Juljusz Konorski i Jerzy Antoni Sztumpf — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, pierwszy 7 lipca 1923 r. inni 17 lipca 1923 r.; Mieczysław Pacewicz — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 7 lipca 1923 r.; Witold Gorzechowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 13 lipca 1923 r.; Cezary Pochodowicz, Józef Dyonizy Wyganowski, Antoni Nakonieczny i Józef Nierubiszewski — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, ostatni z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności sędziego śledczego przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 20 lipca 1923 r.; Edward Jasionowski, aplikat w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie delegowany do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi — sędzią śledczym tegoż sądu okręgowego, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Włodzimierz Gidziński — sędzią śledczym w okręgu sądu okręgowego w Mławie z siedzibą w Mławie, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Feliks Jastrzębski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Białej — sędzią pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Robert Krukowski, sekretarz Urzędu prokuratorского przy sądzie okręgowym w Suwałkach — sędzią pokoju 2 okręgu w Suwałkach, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Aleksander Knebel — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Ignacy Bara, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — sędzią pokoju w Łasku w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 24 lipca 1923 r.; Bolesław Marek Gepner, Mieczysław Worotyński, Edmund Zacharjasz Arendt, Bolesław Gontarski, Antoni Paweł Gadomski, Henryk Roszman i Paweł Załuskowski — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, pierwsi dwaj dnia 24 lipca 1923 r., inni dnia 3 sierpnia 1923 r.; Edward Reschke, aplikant sądowy w Katowicach, asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach, dnia 13 lipca 1923 r.; Dr. Rudolf Weber, sędzia powiatowy w Andrychowie — naczelnikiem sądu powiatowego w Andrychowie, dnia 28 czerwca 1923 r.; Włodzimierz Iwaneć, sędzia powiatowy w Ulanowie —

naczelnikiem sądu powiatowego w Ulanowie, dnia 28 czerwca 1923 r.; Tomasz Kotulecki, aplikant sądowy w Krakowie — sędzią powiatowym w Andrychowie, dnia 27 czerwca 1923 r.; Władysław Pikulski, aplikant sądowy w Krakowie — sędzią powiatowym w Dobczycach, dnia 27 czerwca 1923 r.; Zenon Zajączkowski, aplikant sądowy w Radłowie — sędzią powiatowym w Radłowie, dnia 27 czerwca 1923 r.; Stefan Maślak, były sędzia powiatowy w Bolesławowie — sędzią powiatowym w Mielcu, dnia 3 lipca 1923 r.; Henryk Zbigniew Lustig aplikant sądowy w Wadowicach, sędzią powiatowym w Leżajsku, dnia 13 lipca 1923 r.; Ludwik Gazeł, aplikant sądowy w Wojniczu — sędzią powiatowym w Wojniczu, dnia 13 lipca 1923 r.; Dr. Zdzisław Barbacki, aplikant sądowy w Nowym Sączu — sędzią powiatowym w Nowym Targu, dnia 13 lipca 1923 r.; Dr. Zygmunt Wroński, adwokat w Nowym Sączu — sędzią komisoryjnym w Bydgoszczy, dnia 4 czerwca 1923 r.; Bogdan Smoliński, aplikant sądowy w Poznaniu, asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 20 czerwca 1923 r.; Piotr Musiał, były adwokat w Bośni, obecnie st. referent na próbie w okręgowym Urzędzie Ziemskim w Poznaniu — sędzią komisoryjnym w Poznaniu, dnia 7 lipca 1923 r.; Bohdan Bernatowicz, były adwokat przysięgły w Kijowie, obecnie zastępca przewodniczącego sądu przemysłowego i sądu kupieckiego w Bydgoszczy — sędzią komisoryjnym w Bydgoszczy, dnia 7 lipca 1923 r.; Stanisław Jarysz, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 12 lipca 1923 r.; Apolinary Michalski, starszy sekretarz sądu apelacyjnego w Poznaniu — rewizorem rachuby przy tymże sądzie w VII stopniu służbowym, dnia 13 lipca 1923 r.; Bazyli Halski, starszy sekretarz sądu apelacyjnego w Poznaniu — rewizorem rachuby przy tymże sądzie w VII stopniu służbowym, dnia 13 lipca 1923 r.; Rudolf Radłowski, sędzia powiatowy w Gniewie — naczelnikiem sądu powiatowego w Wąbrzeźnie, dnia 24 maja 1923 r.; Dr. Emanuel Jędrkiewicz, adwokat w Liszkach — sędzią komisoryjnym w Wąbrzeźnie, dnia 4 czerwca 1923 r.; Józef Sławek, pomocniczy sędzia śledczy w Grudziądzu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 6 czerwca 1923 r.; Antoni Czesław Przystaszewski, sędzia sądu okręgowego w Złoczowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Grudziądzu, dnia 27 czerwca 1923 r.; Aleksander Szymański, aplikant sądowy w Toruniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 20 czerwca 1923 r.; Dr. Franciszek Jezierski, aplikant sądowy w Toruniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 23 czerwca 1923 r.; Karol Janusz, podprokurator pomocniczy w Starogardzie, podprokuratorem przy sądzie Okręgowym w Starogardzie, dnia 4 lipca 1923 r.

Unieważniono nominację z dnia 16 kwietnia 1923 r.: Mikołaja Szymanowskiego — na stanowisko stanowisko sędziego śledczego II rew. m. Lublina, dnia 11 lipca 1923 r.

Przeniesieni: Józef Wnorowski, sędzia pokoju w Krasnymborze — na także stanowisko sędziego pokoju w Augustowie, w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach, dnia 3 lipca 1923 r.; Włodzimierz Mujew, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie — na także stanowisko do okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności sędziego śledczego przy sądzie okręgowym we Włocławku, dnia 12 lipca 1923 r.; Rudolf Borszewski, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Mławie — na także stanowisko sędziego pokoju w okręgu sądu okręgowego w Płocku, wskutek podania, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Antoni Feil, sędzia powiatowy w Dobczycach, na także stanowisko do sądu powiatowego w Żabnie, dnia 27 czerwca 1923 r.; Dr. Jan Ostrega, sędzia powiatowy w Pilźnie — na także stanowisko do sądu powiatowego w Brzesku, dnia 27 czerwca 1923 r.; Stanisław Panaś, sędzia powiatowy w Kalwarji — na ta-

kież stanowisko do sądu powiatowego w Rozwadowie, dnia 27 czerwca 1923 r. Dr. Aleksander Osowski, sędzia powiatowy w Ropczycach—na takież stanowisko do sądu powiatowego w Łańcucie, dnia 11 lipca 1923 r.; Dr. Alfred Oleksy, sędzia powiatowy w Poznaniu—na takież stanowisko do sądu powiatowego w Czarnkowie, dnia 22 czerwca 1923 r.

Przeniesieni wskutek podania: Czesław Kłossowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Pińsku — na takież stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 17 lipca 1923 r.; Włodzimierz Zakrzewski, sędzia śledczy I rew. pow. Dziśnieńskiego z siedzibą w Łużkach — na takież stanowisko sędziego śledczego II rew. sądu okręgowego w Łucku z siedzibą we Włodzimierzu Wołyńskim, dnia 17 lipca 1923 r.; Ryszard Kurowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — na takież stanowisko do apelacji Lubelskiej, z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności sędziego śledczego sądu okręgowego w Łucku z siedzibą w Kowlu, dnia 18 lipca 1923 r.

Zwolnieni wskutek podania: Wiktor Kuprjanowicz, sędzia pokoju nadliczbowy w okręgu sądu okręgowego w Płocku, dnia 3 lipca 1923 r.; Włodzimierz Chrzęszczewski, sędzia pokoju uboczny w Radziejowie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 7 lipca 1923 r.; Zygmunt Jeleniewski, sędzia pokoju w Gostyninie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 10 lipca 1923 r.; Piotr Chlistunow, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku, dnia 10 lipca 1923 r.; Konrad Billewicz, sędzia pokoju w Tomaszowie, w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 12 lipca 1923 r.; Kazimierz Niewęglowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 20 lipca 1923 r.; Konstanty Wojciechowicz, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Dr. Stanisław Gutty, sędzia powiatowy w Bydgoszczy, dnia 24 maja 1923 r.; Dr. Henryk Kwiczala, sędzia powiatowy w Poznaniu, dnia 4 lipca 1923 r.; Włodzimierz Krzymiński, asesor sądowy w Ostrzeszowie, dnia 4 lipca 1923 r.; Stefan Osmólski, asesor sądowy w Wronkach, dnia 4 lipca 1923 r.; Dr. Erwin Szeib, asesor sądowy w Ostrowie, dnia 4 lipca 1923 r.; Jan Trafalski, asesor sądowy w Jutrosinie, dnia 4 lipca 1923 r.; Dr. Stanisław Dzanott, sędzia powiatowy w Gnieźnie, dnia 13 lipca 1923 r.; Adam Woroniecki, asesor sądowy w Nowem mieście, dnia 4 lipca 1923 r.; Dr. Henryk Ostrowski, sędzia powiatowy w Toruniu, dnia 4 lipca 1923 r.

Zwolniony z urzędu: Włodzimierz Wasiljew, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, dnia 3 sierpnia 1923 r.

Przeniesiony na emeryturę: Jan Ruxer, naczelnik sądu powiatowego w Podbużu, dnia 1 kwietnia 1923 r.

Zmarli: Walery Wojdecki, sędzia pokoju XVIII okręgu m. st. Warszawy, dnia 21 czerwca 1923 r.; Marjan Vorbrodt, sędzia pokoju II okr. m. Siedlec, dnia 25 czerwca 1923 r.; Walerjan Bugajski, sędzia pokoju II okr. m. Suwałk, dnia 23 czerwca 1923 r.; Henryk Maciejewski, sędzia pokoju w Porębie w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 10 lipca 1923 r.; Jerzy Hryniewicz, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 9 lipca 1923 r.; Franciszek Trznadel, naczelnik sądu powiatowego w Strzyżowie, dnia 15 czerwca 1923 r.; Aleksander Zacharski, sędzia powiatowy w Mielcu, dnia 2 czerwca 1923 r.; Bolesław Stria, sędzia sądu okręgowego w Tarnopolu, dnia 1 maja 1923 r.; Izydor Fruchter, sędzia sądu okręgowego w Przemyślu, dnia 12 maja 1923 r.; Tomasz Łobaziewicz, sędzia sądu okręgowego w Samborze, dnia 13 czerwca 1923 r.

Mianowani: C) W Notarjacie: Aleksander Proniewicz, prezes sądu okręgowego w Wilnie — notariuszem w Pabjanicach w okręgu sądu okręgo-

wego w Łodzi, dnia 5 lipca 1923 r.; Ludwik Kahl, sędzia sądu okręgowego w Łodzi — notariuszem w Łodzi, dnia 5 lipca 1923 r.; Henryk Górski, sędzia pokoju w Parczewie — notariuszem w Łosicach w okręgu sądu okręgowego w Białej, dnia 3 sierpnia 1923 r.; Dr. Władysław Młynarski, kandydat notarialny w Żywcu — notariuszem w Muszynie, dnia 28 czerwca 1923 r.; Teodory Budzynowski, kandydat notarialny w Stanisławowie — notariuszem w Lutowiskach, dnia 10 lipca 1923 r.; Stanisław Czarnik, kandydat notarialny w Sądowej Wiszni — notariuszem w Mostach Wielkich, dnia 10 lipca 1923 r.; Ignacy Gincberg, kandydat notarialny we Lwowie — notariuszem w Niżankowicach, dnia 10 lipca 1923 r.; Dr. Bażyli Makowski, kandydat notarialny w Buczaczu — notariuszem w Peczeniżynie, dnia 10 lipca 1923 r.; Adolf Nitarski, kandydat notarialny we Lwowie — notariuszem w Pruchniku, dnia 10 lipca 1923 r.; Marjan Sobol, kandydat notarialny we Lwowie — notariuszem w Busku, dnia 10 lipca 1923 r.; Ignacy Żaki, kandydat notarialny w Złoczowie, notariuszem w Łopatynie, dnia 10 lipca 1923 r.

Przeniesieni: Waław Peszkowski, notariusz w Pilźnie — na takież stanowisko notariusza w Tarnowie, dnia 28 czerwca 1923 r.; Piotr Martyna, notariusz w Muszynie — na takież stanowisko notariusza w Pilźnie, dnia 28 czerwca 1923 r.; Dr. Łazarz Ecker, notariusz w Mostach Wielkich — na takież stanowisko notariusza w Zborowie, dnia 10 lipca 1923 r.; Jan Hanas, notariusz w Lutowiskach — na takież stanowisko notariusza w Jabłonowie, dnia 10 lipca 1923 r.; Dr. Witold Kostórkiewicz, notariusz w Ustrzykach dolnych — na takież stanowisko notariusza w Dobromilu, dnia 10 lipca 1923 r.; Aleksander Misky, notariusz w Peczeniżynie — na takież stanowisko notariusza w Sieniawie, dnia 10 lipca 1923 r.; Emil Müller, notariusz w Pruchniku — na takież stanowisko notariusza w Złoczowie, dnia 10 lipca 1923 r.; Jan Nowak, notariusz w Niżankowicach — na takież stanowisko notariusza w Ustrzykach dolnych, dnia 10 lipca 1923 r.; Józef Präschil, notariusz w Busku — na takież stanowisko notariusza w Tarnopolu, dnia 10 lipca 1923 r.; Stanisław Wilczek, notariusz w Sieniawie — na takież stanowisko notariusza w Przemyślu, dnia 10 lipca 1923 r.; Roman Zajączkowski, notariusz w Jabłonowie — na takież stanowisko notariusza w Nadwórnej, dnia 10 lipca 1923 r.

Przeniesiony wskutek podania: Tomasz Miszewski, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Warszawie z siedzibą na Pradze — na takież stanowisko notariusza przy tymże wydziale hipotecznym z siedzibą w Warszawie, dnia 3 lipca 1923 r.

ADWOKATURA:

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszym ogłasza, że zostali wykreśleni z listy adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie następujący adwokaci:

Kazimierz Świeszewski — zamieszkały w Warszawie, ul. Wspólna 16, wskutek śmierci,
Konrad Meklenburg — zamieszkały w Warszawie, ul. Chmielna 56, wskutek śmierci.

Zostali przyjęci w poczet adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie:

Moszek vel Maurycy Funk z siedzibą w Warszawie, ul. Brukowa 4,
Leon Goldring z siedzibą w Łodzi.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszym ogłasza, że zgłosili się do Rady o przyjęcie w poczet adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie następujący petenci:

Aleksander Tempel, adwokat Wileńskiej Izby Adwokackiej, zamieszkały w Wilnie, ul. W. Pohulanka 32 z siedzibą w Warszawie,
Szymon Landau, b. wiceprezes sądu okręgowego w Samarze, zamieszkały w Warszawie, ul. Mazowiecka 1 z siedzibą w Warszawie,
Aleksander Babiański, b. adwokat przysięgły Petersburskiej Izby, zamieszkały w Warszawie, ul. Śniadeckich 20 z siedzibą w Warszawie.

W poczet aplikantów adwokackich:

Jan Stefan Douglas Oderfeld, b. aplikant sądowy, zamieszkały w Warszawie, ul. Flory 5 z siedzibą w Warszawie,
Oskar Sekler, kapitan Wojsk Polskich, b. kandydat adwokacki, zamieszkały w Warszawie, ul. Krak. Przedmieście 16 z siedzibą w Warszawie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Dr. Marjan Stampfel adwokat w Starym Sączu zrezygnował z wykonywania adwokatury, a tegoż substytutem ustanowiony został dr. Edward Szayer adwokat w Starym Sączu.
Dr. Zygmunt Wroński adwokat w Nowym Sączu zrezygnował 21 lipca 1923 r. z dalszego wykonywania adwokatury, a jego substytutem ustanowiony został dr. Józef Łodygowski, adwokat w Nowym Sączu.
Dr. Feliks Czajkowski adwokat w Krośnie, został ustanowiony substytutem po ś. p. Józefie Wiluszu b. adwokacie w Krośnie.
Dr. Kazimierz Krzaklewski adwokat w Krakowie, zmarł w dniu 19 lipca 1923 r., a jego substytutem ustanowiony został dr. Henryk Toczewski adwokat w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Mieczysław Hoppe w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu.